

Callistemon citrinus (Curtis) Skeels (Kuflik) syn. C. lanceolatus **rodzina Myrtaceae**

Nazwa rodzaju *Callistemon* pochodzi od greckich słów *calli* „piękno”, i *stemon* „pręcik”. W rodzaju *Callistemon* znanych jest około 25 gatunków, które krzyżują się ze sobą bardzo łatwo, dając mieszańce. Wiele gatunków ma płaczący pokrój, a niektóre mają oryginalną, papierową korę. Sporo gatunków i ich mieszańce są uprawiane w krajach o cieplejszym klimacie, jako rośliny ozdobne, lecz tylko jeden *Callistemon citrinus* jest uprawiany w Europie.

Callistemon citrinus pochodzi ze wschodniej Australii. Do Europy (Anglii) gatunek został sprowadzony przez Josepha Banksa w 1789 r. W naturalnych warunkach jest to wieczniezielony krzew lub niewielkie drzewo, wyrastające do 3 m. W naszych warunkach klimatycznych może osiągnąć jedną trzecią tej wysokości. Liście ma twarde, skórzaste, błyszczące, zielone, wąskolancetowate (około 10 cm długości), z wyraźnie zaznaczonymi nerwami i owłosione w okresie młodości. Wyrastają na pędzie naprzemianlegle. Zgniecione wydzielają charakterystyczny cytrynowy zapach (stąd nazwa gatunku - *citrinus*). Rośliny kwitną od czerwca do sierpnia (września). Tworzą gęste, cylindryczne, o długości do 15 cm kwiatostany, wyrastające we wszystkich kierunkach na szczytach pędów. Przypominają swym wyglądem szczotkę do mycia butelek. Kwiaty są drobne, 5-płatkowe, przeważnie czerwone z licznymi, długimi pręcikami. Gęsto otaczają główną oś. Kwiaty zawierają nektar, który jest chętnie spożywany przez ptaki. Po przekwitnięciu kwiatów szypułki kwiatostanowe rosną dalej, a owoce drewnieją i pozostają na pędach. Po przekwitnięciu warto ścinać kwiatostany, co pozwoli zachować ładny, zagęszczony pokrój krzewu.

Kuflik wymaga stanowiska słonecznego i zacisznego. Jest rośliną uprawianą w naszym klimacie w pomieszczeniach - nie zimuje, ale po wiosennych przymrozkach można go wystawiać na balkony, tarasy czy do ogrodu. W pomieszczeniu trzeba mu zapewnić miejsce możliwie jasne i przewiewne. Zimą w czasie spoczynku roślina wymaga temperatury 6-8°C, oraz ograniczenia podlewania, ale od marca potrzebuje już ciepła. Podlewamy je regularnie, latem dosyć obficie miękką (pH 5), najlepiej letnią wodą, toleruje suche powietrze. W okresie wegetacji zasilamy, co dwa tygodnie nawozami ubogimi w wapń. Potrzebuje gleby kwaśnej (ubogiej w wapń), lekkiej, próchniczej, przepuszczalnej i wilgotnej. Zawartość wapnia powoduje odbarwianie liści. Przesadzać go najlepiej w lutym-marcu. Kuflik najlepiej kwitnie w ciasnych doniczkach, więc podczas przesadzania zwracamy uwagę by nowa doniczka była tylko

Callistemon citrinus (Curtis) Skeels (Kuflik) syn. C. lanceolatus **rodzina Myrtaceae**

o jeden nr większa. Nie należy zapomnieć o warstwie drenażu na dnie - kuflik nie toleruje nadmiaru wody przy korzeniach. Podczas przesadzania warto też rośliny trochę przyciąć, w celu uformowania.

Wykorzystuje się kuflika, jako ozdobną roślinę doniczkową - pokojową lub tarasową. Nadaje się również na bonsai. Kufliki rozmnaża się wegetatywnie - z sadzonek lub generatywnie przez siew nasion. Odmiany rozmnaża się wyłącznie przez sadzonki (półdREWNIATE z piętka), choć dość ciężko się ukorzeniają. Niedawno odkryto, że gatunek ten wydziela do gleby substancję nazwaną leptospermon, która jest naturalnym środkiem chwastobójczym.